

GHIMPELUI

UNU ESEMPLARU

Acăstă foiă ese uă dată pe septembără :

DUMINECA

Abonamentele se începă numai cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se face în Pasagiul Română, No. 9 și 11, prin districte pe la corespondință săi, său prin postă trâmișendă și prețul.

50 DE BANI

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală	24 lei n.
Pe jumătate anu	12 —
Pentru districte pe anu	27 —
Pe 6 luni	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

DE PEȘI TELEGRAFICE

Serviciul privat al GHIMPELUI

Perpignan. 27 Iuniu. — Santa-Cruz, supăratu pe rivalul său Popa-Tache din Bucurescă, pentru triumfurile ce repurtă pe la Stavri și alte grădini dăncio, s'a otăritu să-l arête superioritatea prin înființarea de timbre postale și prin batere de monetă, totu cu efigia lui Don Carlos, ca și-n Bucurescă.

Pădurea din apropiere de Irun a luat numele de pădurea Vlăsie. Unei colone de carăști i s'a datu epitetus de golășei. Uă nouă recrutătune a corpului de bătași se va face 'n curând.

Viena. 27 Iuniu. — Mâncându la mésă cu Kaiserrul, her fon Kärl, venită din Bucurescă, a strănută de 2 ori. Strigătele de hairola, date de Mavroienis, au făcută pe curtea împărătescă să-lu iea dreptă Turcă și prin urmare va fi pusă la carantină pentru 10 dile, că-i, în Turcia fiind molimă, există temere că se va infecta expoziționea.

Costa-Chiorulă, aghentalu română, și-a rasu barbizonul.

Versailles. 28 Iuniu. — La banchetul oferită de Mac-Mașon generalilor francesi, s'a închinat în sănătatea Magantei. D. Nigra, ambasadorei Italiei, protestându cu indignare, și-a spartă paharul și farfurie de dinainte și-a provocat pe celu cea rădicată toastul. Diplomația e 'n ferbere.

Chislehüst. 28 Iuniu. — Ranc n'a reușită în negocieri săle cu familia imperială.

Roma. 28 Iuniu. — Binecuvântarea dată de Papa ex-reginei Isabella și vizitele repetitive ale acesteia, diale umoristice locale le consideră ca uă curte.

Infalibilitatea Papei e pusă în îspită.

Batazzi, prefăcându-se în strigoiu, s'arătă Papei în toate noptile și strigă : Josu Vaticanul, Josu călugărismul iesuitic!

Papa va pronunța 'n contra sea uă nouă escomunicare.

Londra. 28 Iuniu. — Sahul Persie a strîmbat de risu de multele caraghioslicuri ce i s'a făcută.

«Fritz alu nostru» a plecată.

tendu-se împotriva magnetului ce-lu totu atrage «spre sînul scumpej săle patrii» pe care — multămătă onestei cotcării a lui Ambron și Strusberg — a mai stropit o eu cătiva bănișori, se otără 'n fine să plece, unidicu de totu, altii ca să se 'ntorcă cu posuarele sleite spre a 'ncepe uă nouă campanie 'n contra listei civile.

Despre acăstă plecare, despre modulu cum a fostu întempiat, primitu și petrecutu, amu vorbitu ceva în numărul trecutu și, chiaru de n'amu fi vorbitu, n'avem u de gându să facem adă acăstă posnă, caci Pressa, Diva, Mintitorul et compania altă trébă n'aū.

D'astă dată vomu releva unu singur punctu.

Diarele din Iași ne spunu că verdăta cu care s'a 'mpodobit gara din acel orașiu nu era verde, ci uscată, rămașită de la ceremonia pentru Cuza, că la venire a fostu primitu în sunetul clopotelor, eru la plecare polițaiul i-a strigat cale bună, adică căleoria sprincenată. Si făia ce ne spune acestea dice că primirea 'n sunetul clopotelor seměna cu alarmă ce se dă cându s'apropie locustele.

Ei bine, nu e aşa!

Clopotele suntu făcute ca să jelëscă pe repoză și, considerându căci era vorba de plecare în altă lume de cătu a nōstră, considerându că verdăta era rămasă de la ceremonia unui reposeru, ele aū fostu trase în înțelesul reposerii, eru nu alu aproprietă locustelor.

Dérū, în sfîrșită, se duse.

— Cu ce bani? se întreba lumea, căci milionul de care se totu vorbia nu s'a cerută cămarei!

Hei! naivă mai e și lumea, par'ca mai scie cine-va de cămară! Cine scie să 'și puie ministri după placu are și cămare după

placu! S'apoii nu și-a luat dumnélui înăpoi banii pe care 'i subscrise pentru statua lui Mihaiu Vitezul, pentru motivul că era de viață bădărăneșca de Română?

*
Oră-cum ense, numai cu atâtă nu se putea face nimicu și musiu cabinetu a găsitu cu cale să dea 50,000 galbeni din lefa sea pe lunile viitoare.

Déca faptul o fi adevăratu, apoi noi nu vomu dice că e 'n contra legii de contabilitate, ci vomu întreba : de unde potu domnii ministri să garanteze pentru viitoru, și, întamplându-se vr'uă șiugubină, cine va 'napoia visteriei acei bani? Mai nainte d'a libera suma, s'aū asigurat d-lorū ca dd. Bismarck, Andrassy și Gorceacoff, în alianță ofensivă și defensivă ce aū alcătuitu, aū prevăduțu ca tōte boklukurile săvărșite de d-lorū «Turculu să le plătescă»?

*
In sfîrșită se duse!
Uă data dérū cu acăsta ducere, capulu dovlécu alu gascei conservatore mai respiră puținu c'a rămasu în tēra singurul care pōrtă, merita și tine la titlul de Principe, la adresa de Maria-ta! In oră-ce eventualitate, își dicea dēnsul, suntu stăpānu pe situațione. Titlul ilu amu, recunoscutu imi este chiaru de celu ce-a plecatu, prin urmare nu'mi lipsesc de cătu scaunul lui și acăsta nu e lucru mare, căci amu vro 2-3 p'asăsă, prăfuite și schilode, rămase de la strămoșii. Le-oiu drege și m'oiu servi eu ele!

*
Dérū credeți căsia s'a întemplatu?
Din nefericire nu!

Era vorba de creditulu fonciarū, de alegera consiliului de administrația.

Dovlécul nostru se rostogolise în totu chipul pentru acestu havadiju, atâtă în cămară cătu și la 'nscrieri; cărase cu birja pe iubitorii semințelor săle, ca să facă voturi spre a dobândi dēnsul pe cele mai

REVISTA POLITICOASĂ

Bucurescă, 16 Vîsinate, 1873.

— Pricopseli peste pricopseli! Una pléca, alta vine : de una scapi, de alta dai!

Astfel cugetă capul alu dovlécu alu gascei de ordine, și are dreptate bietul omu.

Esplicarea acestei dreptăți va forma obiectul revistei noastre.

Vomu fi scurți, cătu mintea bostanului!

*
Precum scimă cu toții, iubitul și neprețuitul nostru Don Carlos, ne mai pu-

multe să alege colegi pe sprîncenă care să îndrăznească : strigătul, *Măria-tă!* Apoi — ca președinte în mai multe corpori din statu, bez c'ă mai intrat și în coțcăria ovreișcă a societății de asigurare disă în batjocură «România» — avea dreptate că spore a fi și președinte, *principe-președinte*.

*

Proprietari se întruniră, alegerea să facă, și poftiți de vedetă pe cine și deteră de colegi: pe dd. Vernescu, Ion Brătianu și Ion Ghika!

Ei apoi?

Când va fi la alegerea președintelui, unde sunt voturile? D. G. Cantacuzino lipsesc, d. Ghermanu nu se scio de deca iubesc semințele de dovlăcă, și cine voră fi ceilalți două membri ce voră ești mâine din urmă nu se cunoște deca voră fi amatori d'acestă mezelie.

Ceva mai multă.

D-sea a declarat că nu primește să fie în acel consiliu cu dd. Ion Brătianu și Ion Ghika. Cu d. I. Brătianu mai merge cum mai merge, de și l'a incelat la 11 Februarie și l'a făcut să-l pupe, dărău cu d. Ion Ghika ferescă Dumnezeu, pentru că este mare și retuș, de vicleană ce este, se face chiar cocoșat.

— Desbrăcați-lu, dicea d-lui, și veți vedea că nu e cocoșat, ci numai se preface că este!

*

Etă'lă dărău în ajunul d'a demisionă, după ce și-a turburat totă semințele din sine prin atâtea rostogoliri și val-vîrtejuri.

In urma acestora, spuneți deca n'avemă cuvenită să credem că bostanul nostru oftează și suspină dicendu :

— Pricopseli peste pricopseli! Una plăca, alta vine : de una scăpă, de alta dai!

*

Așa dărău totu la Ovrei e refugiul, căci numai ei suntu omeni de omenie, luminate dovlăcă!

SCRISOARE NEPLICUITĂ

Domnă opoziție
Cu principii democratice
Să eu fum de răjiune,
Oportunită din păcate,

Guralivă ca uă Móra,
Care, cându vîntul adie,
Urlă de credi c'ă să móră
Omeni d'a el urgie,

Pișicheră și ndrăsnăță
In qile de sérbatore,
Dărău ca Pressa «mălaiață» (1)
Cându e vorba de ruptore,

Prin tactica'ți ișcusită
D'a luptă după perdele —
Ca uă cutră indărjita
Fermecându năpte la stele —

Să d'a pune 'n zăpăcelă
Inalta-ne stăpânire,
Bolnavă de amețelă
Din pré multă nedormire,

Ai făcut ce nici uă dată
Nu trebuia ca să facă :
Ai făcut posnă balțata
Să acuma... ridi și tacă!...

E timpă să-ți aducă aminte
Din vremile depărtate

(1) Expresiune dintr-o din revistele *Pressa*.

Cându *Don-Carlos* celu putință
Mi te goni din palate,

Și, ca Némțu cu sufletu rece,
Făcu prima'ți incercare
Punendu băta să te frece
Pe la capu și pe spinare,

Ca să-ți tae îndrăsnăla
D'a mai face gălăgie
Pe cându iști croia tocniela
Cu sciuta coțcărie.

Ei bine, băte alese.
Băte de *convictiune*,
Măselele iți eulese,
Dómna opoziție!

Dărău, în locu să te 'mblăndescă
Ca p'unu mielu din oerie
Astă sistemă nemăscă
D'a te smeri prin urgie,

Te făcu să sbieri mai tare
Contra domnului *Carlos*
Strigându diua 'n miada-mare
Ca cîntul e la osu,

Că țeri se pregătesce
Gróznice cunună de spine,
S'averei se jefuesce
De viperele străine!

Apoi d'aci înainte,
Adică de la ruptore —
Décă-ți mai aduci aminte —
Ilă apucăsi la tunsore :

De pildă, deca uă data
Lada o făcu ploconu
Prin scrisore sigilată
Adresată lui Ambronu,

Hop!... săriș ca uă muiere
Crescută lângă coșară,
Să pe Némțulă cu putere
Ilă numiș curată : *tilhară!*...

Dece la Pitesci ucise
Vr'uă cătă-va din oposanță,
Carii să riđă voise
De elu, ca nisce birbantă,

Făcuși nă larmă cumplita,
Vîrsăgi fieri și veninu
Din limba'ți cea otrăvită
Să-i disesă că-i asasinu!...

Dece her Strusberg se duse
Lăsandu drumu-ne ferată
Să in locu 'i să aduse
Altă de Domnul palată,

Trone!... fusești aci pe data
Cu tipetu'ți furiosu
Că țera este prădată
De banditulu *Don-Carlos*!

Să licențe pe spirtose,
Coronituri, monopoluri,
S'alte contribuții grase
Pentru ale pungei goluri,

De le puse stăpânirea
Preste țera-ne bogată,
Ca să-i facă fericirea
Forte de multă acceptată,

Nici acestea nu scăpară
De sub ochiu'ți săngerosu,
Căci făcuși intréga țera
Să blasteme p'alu chiposu!

S'apoî, căte alte vorbe!
Cate nedemne birfiră,
Lipsite de oră-ce probe
Spusești marei stăpâniri!...

Oh! cinci ani de cându, mânătă
De urita'ți pasiune,
Totu blasphem infuriată,
Dómna opoziție!

De cinci ani, prin calomnie,
Făcuși întregul poporă,
Pe *Don-Carlos*, cu urgie,
Să-lă numescă : *trădătoru!*...

Era timpă dărău să 'nceteze
Astă durerosă stare,
Era timpă să-și reguleze
Némțul sacul de plecare!

Da: s'a dusu!... s'a dusu din teră!...
Da: s'a dusu cum se cuvine!...
Punga nu lă dă de ocară!...
Dărău... s'a dusu și nu mai vine!!!

Etă fapta-ți criminală,
Etă la ce ne-ai adusă
Prin sistematiză de birfielă
Să prin isonu'ți ursusă!

«Ceia-ce omulă iști face
«Spre a intra în vultore,
«Nici chiar dracula nu-i desface
Ne spune uă dicetore.

Dumnăta, măre cocónă,
Singură te-ai păcalită,
Prin urmare, de pomană
Te vei pune pe bocită,

Căci s'a dusu, și-n urmări n'are
Cine să te mai distreze
Dându-ți bate pe spina
Să facenă-ți părulă freze.

Cocris.

MORALITATEA SOCIALĂ CRESCE

— Urmare (1) —

După ce se asigură Răgășitulă că nu e nimănii pe stradă, iști indesă pălăria pe urechi, o trase pe nasu, și ciudi la fugă.

In capală stradă, două draci de rindă, cari se duceați cu coșnicile în piață spre a tigui — fiind că se revărsa de diuă — cum ilă vădură, în plăcută poziție în care se află eroul nostru, începută a'lă huidui petrecendu'lă astfel pene la pôrta caselor săle.

Cum intră în casă, se desbrăcă, se spăla pe cap și pe obraz și neepu să se plimbe prin casă. Apoi, gândindu-se la posna ce pătise, și veni fistichiu gustu d'a cântă :

— *Amoră, amoră*
Pentru tine oiu să moră.

pe uă arie din opera *I due Foscari*. Cându se opri, merse spre oglindă, se uită în ea rîdendu, și începu din nou să cânte :

— *Dășă mai trage căte-amă trasă,*
Eă de dênsa nu mă lasă!...

In acestu timpă feciorulu, care se desceptase din somnă în cântecile stăpânului său, și veni și lui gustu de cântat, și începu să cânte celebrele versuri ale lui Arici-secu de la *«Diua»* :

Dulce e speranța,
Dulce e constanța!

Răgășitulă, audindu pe fecioru cântandu, esclamă : *aşa e! Speranța și constanța sunt dulci de totu, mai dulci de cătă dulcetă cofetarilor!* Dărău pene la dulcetă ia să bău că unu *Absentu*, ca să mă recorescă, căci amă petrecută de minune în năpte asta, numai de nu m'ară fi văduță cineva. Si.... ce'mi păsă?...

In acelui momentu dă cu ochii de scrisorea lăsată feciorulu de servitorea animi săle, și pe care acesta i-o pusese pe măsă. Se uită la adresă, dă din umeri, curiosă de vederea acestei scrisori, se simlesce a'i rupe sigilul și începe a citi :

— *Scumpul meu domn,*

— *«Pétra pe care m'amă îngagiată a o preda, conformă contractul, e pe drumă. Te rogă să răuiescă să mi se acorde concesiunea sciută și vă voi rămnăne forte în-*

(1) A vedea No. 18 ală *Ghimpelui*.

«datoratū. Credeti-mă că voi și scăpare cu multă placere acestei îndatoriri : 25% din contractul le săcifică pe altarul patriei pentru acăstă îndatorire».

Ală dumitale plecată și supusă slugă

Gheșeftescu

— Bravo! bună de totu! Astă era uă bună afacere pentru Fléci!! dice Răgușitul ghicindu-totă incurcătura. Dérū să și puie poftă 'n cuiu. Voi și vorbi amicului meu de la interne să nu aprobe acăstă concesiune și voi scrie și lui Gheșeftescu că, déca nu'mă va da și mie 25%, nu va pute reuși să ia concesiunea. A venit ocazia unea să'mă resbună pe Fléci. Sapo de ce să facă elu măncătoria și să n'o facă ei? La lucru dérū, amice Răgușitul!

Concesiunea despre care vorbia Gheșeftescu în scrisoarea sea adresată lui Fléci nu era nici mai multă, nici mai puțină, de cătă concesiunea pentru curățirea privatelor din totu coprinsul comunei, prin urmare măncătoria ce avea intenționea să facă Răgușitul nu pré avea să' vie 'n favore, caci căstigul din asemenea lucru numai curat nu putea fi, și dumnélui, de căndu cu drojdiele, se cam săturase de necurătenii. Dérū pentru unu omu ca Răgușitul măncătoria era potrivită și la locul ei.

In urma reflectiunilor de mai susă, se puse la măsă și trinti următoare scrisore adoratului său amorașiu :

«Ma chère,

«Fidel promisiunilui ce inima mea 'ti-a dată, la ora care trebuia să ne procure fericirea, eram la postul meu sub ferestră, precum și, înăsă monstrul sătării de Fléci și-a răsunată într'u modă totu așa de monstruos ca și elu.

«La 4 ore te asceptă la Herestrău, unde vomă putea cursul liberă inflăcărătul nostru amoru și unde 'i voi spune, déca bătăile inimii ne voră permit, în prejurările și scena din butie. Până atunci im' voi pune tōte fortele de care mă scu capabil să mă lupt cu neastămpărata mea inimă.

Răgușitul.

Până la ora indicată, Răgușitul se puse a'ș face toaleta, ca să fie cătă s'ară puté mai atrăgătoru. De și obosela nu'lă lăsa 'n pace, după mai multe lupte, atâtă cu inima cătă și cu obosela, și veni poftă stulosu in care totu-dé-una a avută credință că'lă va pune intr'u positiune mai bună.

Fiind că dérū voia să se arête și elu uă data galantă către Joimărița, de ore-ce până aci totu ea plătise giubușurile loru amorose făcute prin grădina Paradisul, unde se credea că într'unu adevăratu paradisul plinu de amoru cu ciulini, se otari să jocă unu stosișor ca să' esă ceva de haină.

Mai anteriu trămisse feciorul cu scrisoarea după adresă și nu uită a'ș cere cătă-va sfanță, sub cuvântul că ii trebuie mărunțișii și adăugându : — trece' la listă, căci în curându-te voi procopsi, fiind că amă descoperită uă comoră, — arătându scrisoarea lui Gheșeftescu.

Feciorul, care ii scia obiceiul, scose și dete 20 de sfanți urându-i norocu bună.

După plecarea feciorului, pe Răgușitul incepă cu mai mare furie a'lă tentă placerea jocului de cărti.

— Unu stosișor bună, iși dice elu, și mi-e de stul ca să petrecă până mămine ca unu rege!

Se trânti 'n patu ca să se repauseze cătă-va momente, dérū ideia stulosu nu'lă lăsa 'n pace, în cătă fu uevoită să cedeze.

— Să mergemă dérū! Însă unde să mergemă? La chiorul, la cocoșatul său la clubul baccelelor? Unde o fi norocul să'mă ajute?

Plecă dérū unde'lă va duce picioarele séle cele lungi și drepte. Ca prin instinct, ajunse la amicul pe care'lă numia cocoșatul, dérū... fatalitate! aci se'ntamplase uă altă posnă.

Findă că'lă trădase iubita sea amantă și, ca să facă pe lume să se ocupe de densusul, cocoșatul se dusese la Filaret și descărcase unu pistolu spre a face pe lume să crede că'a vrut să se impusce singură din cauza — dicea elu în urmă — că unu amicu i-ar fi măncat uă sumă mare de bană, pe care ii ciordise de la unu calugăr, după cum spune cronică scandalosă.

Dérū ce se'ntamplase?

Grăția marelui său curagi, căndu trăsesee cu pistolul ii tremurase mâna în cătă schimbă directiunea armei : pistolul dérū fu mai inteliginte de cătă elu și nu'lă lovi, însă, căndu detună, cocoșatul, care căduse de mai hainte la pământ, scurtă și lată, de și viu, se lovi și dobândi uă sdreitură la nasu.

La casa cocoșatului se adunase mai mulți amici, care veniseră să'lă vădă mortu — după scomotul ce se respândise — dérū, găsindu'lă viu nevătămatu, incepură a'ș adresa cuvinte de condoleanță, mulțimindu cerului și armei că'lă scăpasera cu qile.

Totu-dă dată se consultă cum să urmeze în casă cându justiția aru cere comptu viulu sinucisă despre tentativa sea.

Acestă imprejurări nu le permise să deschidă partita stulosu. Deci Răgușitul se vădu nevoită să plece, întovărășită și de cel-laltă, la chiorul, unde mai multe mese și perechi de cărti norocose și acceptă cu impacientă.

Ajunsă aci, feciorul fu gata a'ș intempsina cu dulcețe, cafele, licoruri și ciubuce, spre a-le deschide poftă nesătiosă de jocu.

Toți se puseră la măsă, luără cătă uă pereche de cărti prin mănu, scosă pungile și le resturnără pe măsă. Toți aveau aură, numai Răgușitul avea argintă : sfanții de la fecioru. Pretestul fu însă găsită indată : — nu eramă decisă ca să jocu și dacea n'amă luată bană cu mine!

Jocul se incepu cu liniște, însă din ce in ce se aprindea mai tare.

Unii se'neseliasă, alții se'ntristau.

Răgușitul căstigase două lire și și dicea în sine : — amă scosă birja! Inainte dérū, să scotem supeul, băutura și lăutarii.

Jocul se aprinsese cu flacără pe care nu le-arăputé stinge toți pompierii din țără.

Răgușitul căstiga mereu, astă-felu în cătă, vădendu norocul suridându-i, uită promisiunea dată de a se afla la 4 ore la Herestrău spre a se delecta în deliciosul profumul alu amorulu — déca amorul are profum — și, împinsă de dorul căstigulu, continua jocul.

Pe la 4 ore, avea vre 20 de lire 'n pungă.

— Inainte și ieră inainte!

Pe la 6 ore, avea uă sută de lire, dérū și amorul sburase din colivia sea în brațele unu jumătate, d'ua forță metalică atâtă de mare, în cătă aru si invinsă uă sută de Răgușită cu cătă uă sută de lire 'n posunară.

Cu toțe acestea Răgușitul steiga : inainte!

Asudătă, abia găfăindu și cu ochiul sticlită la cărti, nu mai vedea decă e năpte său și, déca e sōre său noru, ci se desfăta 'n rađele strălucitorilor lire, căci fie intunecul cătă de mare, căndu punga e plină, aurora e la ordinile ei.

Prin urmare juca, juca și ieră juca!

(Va urma)

slavonesce, traducându'și numele în Herr, devine Herr-șeu, D. Carp se multămesce cu ecuivalentul Tischer, D-lui Pogoră nu i's alesă ană de nume, dérū belbet !..

Discuțione vie în privința D-loră Naum, Eminescu, Ciupercovics și cătă-va de a treia mănu.

Se asigură însă că trăba se va sfărși cu pace și cu uă petrecanie la Borta-rece.

D. Titus Livius a pătită uă mare ruine cu răspunsurile șicusitorilor de la Revista Contemporană. D. Petre Grădișteanu nu constată că nu scie filosofia, d. V. A. Urechia că nu scie istoria, d. Pantazi Ghika că nu scie gramatica și d. Laurianu că nu scie românesce. Ce scie dérū d. Maiorescu?

Ceia ce a uitată d. Bodnărescu, susține d. M. Zamfirescu de la Revista Contemporană.

Din nenorocire, d. Bodnărescu n'a uitată nimică, pentru că n'a învățată nimică, nicăi chiară să facă epigrame *

Directiunea Nouă din Iași a cumpărată uă trompetă ca să' ţărmățe laudele : Curierul de Iași. Numați a celu diară pote, în adevără, să facă concurență Convorbirilor literare în lucruri de rîsă, scrise cu unu aeru seriosu și doctoralu.

* — De ce Curierul de Iași s'amestecă în gălăgiă, dandu-se în partea așa disă «Nouă Directiuni?»

— Pentru că, după vorba «Qui s'assemble se ressemble», Curierul de Iași este surugiu și surugiu și a vădută că în Nouă Directiune se mănu pena surugesce.

Același curieru alu mașinilor darviniene afirmă că D. A. D. Laurianu (fiul) n'a putut face spiritu cu nurnele d-lui Pogoră.

Ce e de mirare că d. Laurianu însuși să recunoască că toțe inspirațiunile se pogoră, numai căndu cugetă la Pogoră? ..

Ghimpele este «inoșensivu». La slugă băgate sub stăpânire, La dobitoce, fără simțire, La cei cu timbru de grea timprie, Dérū... și la critic. de némă «bețivă»?

«Ghimpele» dă premiu pledoria d-lui N. Ionescu din Iași, în afacerea Turpis-causa a unu fostu profesor d'acolo, de acum cătă-va ană, celu care va proba că esistă altă gradăține între dd. Maiorescu și Butnărescu, de cătă cea dintre unu Mai și uă Bute.

* DD. Butnărescu și Maiorescu se silescă a lepăda totu ce a'ș românescă.

Românesce mai a'ș pe escu din códă. Dece vor lepăda acăstă terminație, ce o să rezulte din amândouă acești descendință din Urangutani lui Darwin? O să rămăie uă Bute Maioră și desérta.

Să te miră dérū căndu augi sgomotul ce face bolociul Directiunei Nouă?

GHIMPI-UȘORI

Unu posnașiu de bărbătu, ca să lase scumpele séle jumătăți unu suveniru pe care să nu'lă mai uite, și ca să' ţă aducă aminte de infidelitate ce 'i-a totu făcută, 'i-a scosă toți dinții de dinainte pe care ii ține în tabacherea cu tutună; astă-felu, ori de căte oră cocóna voiesce să se supere pe elu, pentru căte ceva, de exemplu căndu dumneaei se cere să se duca la soră-sa, și elu n'o lasă, numai de cătă ii scote dinții din tabachere, dicându' : ce? ieră vrei să mă dai de ostenelă ca să' ţă mai lasă vă'unu suveniru? Si astă-felu nostima femeie tace și se linistește.

Espositiunea Vienel dilele acestea să a mai în bogății cu unu tesauru neprețuitu, trămisu din Bucuresci.

Regia monopolului tutunurilor, care suge dimpreună cu guvernul pene și meduva óselor Românilor, multumită românescului său consiliu de administrație, a trămisă și ea la espoziție, spre a se espune ca uă raritate bestiale, pe fulu directorelor chefă alu fabricel manufacturei. Acesta este fiul săcătului care dice că chiar tutunul mahoră e pré multu bună pentru Română.

Ne pare, bine că regia pe lângă risul la care s'a espusă în țără, se espune și la batjocura străinilor din Viena, espuindu pe musiú Flaimuk Eberli fon Taferis.

MUSIAMA LE NEGRE SI ALBE

PENTRU INVELITULU PRODUCTELOR

SI

CIUPERCIVICS

in toate mărimele de uă cualitate nealterabilă, de neapărătă trebuință pentru

RECOLTA FIĂ-CĂRUI ECONOMU

Strada Germană No. 8.

V. Staadecker.

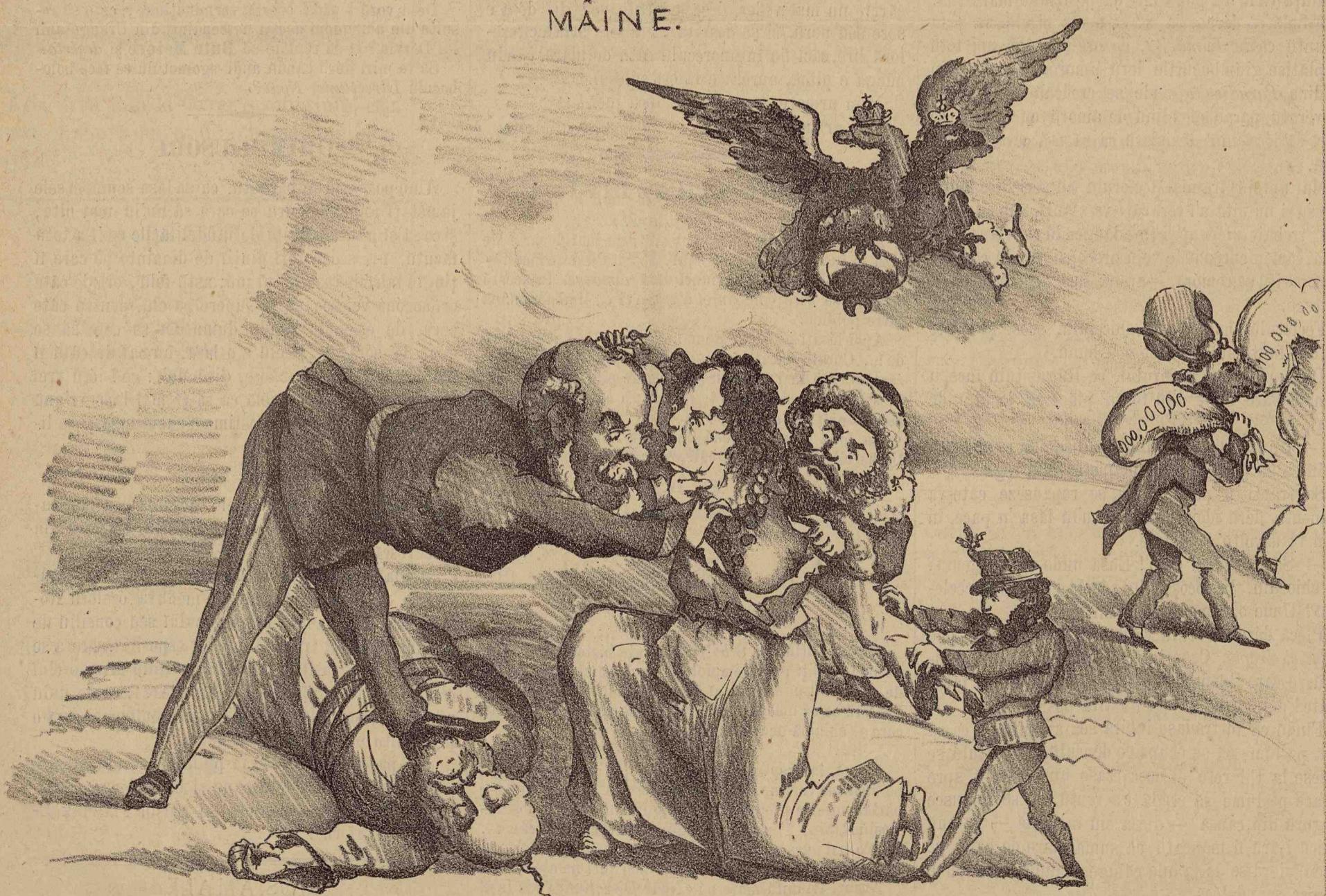
ADĪ.

Adī ni se dă porumbițe, numite INDEPENDINȚĂ :
Însă astă suntă păpușe cu care sciū să ne mintă

Lighioanele străine ce mereu aă uneltită
Să ne bage în lulăua de care ne-amă totă ferită!

MÂINE.

Mâine sghriptorulă va smulge cu însângerata'i ghiară
Anima și răsuflarea din iubita nôstră tără,

Mâne săngele 'i va curge pe ală să străvechiu pămîntă
In care chiară filii vitregi i-aă pregătită un mormîntă!